

Divendres, 16 de juny de 2023

20.00 h

Sala Simfònica

Auditori Municipal Enric Granados, Lleida

MÚSIQUES PER A UN NOU MÓN

Josep Pons, director

Feliu Gasull, composició i guitarra

Sílvia Pérez Cruz, veu

**Orquestra Simfònica del Gran Teatre del
Liceu**

PROGRAMA

Feliu Gasull

Tonades

Quatre Cançons per a veu i orquestra

Fantasia sobre Canticel d'Eduard Toldrà

Fantasia sobre "la nana de Sevilla"

Tres quarts

El comte Arnau

II

Antonin Dvořák

Simfonia num. 9, op. 95 del Nou Món

I. Adagio. Allegro molto

II. Largo

III. Scherzo. Molto vivace

IV. Allegro con fuoco

L'Orquestra Simfònica del Gran Teatre del Liceu, sota la direcció del mestre **Josep Pons**, torna a l'Auditori Enric Granados amb aquesta proposta tan especial. Tonades del del compositor i guitarrista barceloní **Feliu Gasull**, és una suite de cançons per a veu, guitarra i orquestra simfònica basada en "les tonades que canten els camperols" en diferents indrets dels Països Catalans. Comptarà en aquesta ocasió amb la veu personal i inconfusible de la **Sílvia Pérez Cruz**.

El programa es completa amb la *Simfonia núm. 9, op. 95* d'Antonín Dvořák. El genial compositor txec va anar a Nova York per conquerir Amèrica amb la seva música i es va trobar que Amèrica el va conquerir a ell : va amarar-se de jazz, de música folklòrica i de cants indígenes. Va compondre l'espectacular *Simfonia per a un Món Nou* que, amb els anys, ha esdevingut una de les més populars de tot el repertori simfònic.

JOSEP PONS - DIRECTOR MUSICAL

Considerat com un dels directors més rellevants de la seva generació, Josep Pons (Puig-reig, 1957) ha construït forts lligams amb orquestres com Gewandhaus de Leipzig, Staatskapelle de Dresden, Orchestre de Paris, City of Birmingham Symphony Orchestra, Royal Stockholm Philharmonic, The Deutsche Kammerphilharmonie Bremen o BBC Symphony Orchestra, amb qui ha fet diverses aparicions als BBC Proms de Londres. Des del 2012 és el director musical del Gran Teatre del Liceu i és també director honorari de la Orquesta y Coro Nacionales de España. Ha estat director titular i artístic de la Orquesta Ciudad de Granada i va ser fundador de l'Orquesta de Cambra Teatre Lliure de Barcelona i de la Jove Orquesta Nacional de Catalunya. Va ser director musical de les cerimònies olímpiques Barcelona 92. L'any 1999 va ser distingit amb el Premio Nacional de la Música que otorga el Ministerio de Cultura i és acadèmic de la Reial Acadèmia Catalana de Belles Arts. Ha enregistrat més d'una cinquantena de títols per a Harmonia Mundi i per a Deutsche Grammophon, havent obtingut els màxims guardons: Grammy, Cannes Classical Awards, Grand Prix de l'Academie Charles Cross, Diapason d'Or, Choc de la Musique. Va debutar al Gran Teatre del Liceu el 1993 i aquesta temporada hi dirigeix les produccions Don Pasquale, Macbeth, Alexina B. i Parsifal.

ORQUESTRA SIMFÒNICA DEL GRAN TEATRE DEL LICEU

És l'orquestra més antiga de l'Estat espanyol. Durant gairebé 170 anys d'història, l'Orquestra del Gran Teatre del Liceu ha estat dirigida per les més grans batutes, d'Arturo Toscanini a Erich Kleiber, d'Otto Klemperer a Hans Knappertsbusch, de Bruno Walter a Fritz Reiner, Richard Strauss, Alexander Glazunov, Ottorino Respighi, Pietro Mascagni, Igor Stravinsky, Manuel de Falla o Eduard Toldrà, fins a arribar als nostres dies amb Riccardo Muti o Kirill Petrenko.

Ha estat la protagonista de les estrenes del gran repertori operístic a la península ibèrica del barroc als nostres dies i al llarg de la seva història ha dedicat també una especial atenció a la creació lírica catalana. Va fer el seu debut el 1847 amb un concert simfònic dirigit per Marià Obiols, essent la primera òpera Anna Bolena, de Donizetti. Des de llavors ha actuat de forma continuada durant totes les temporades del Teatre. Internacionalment cal destacar el Concert per la Pau i els Drets Humans, organitzat per la Fundació Onuart, retransmès des de la seu de les Nacions Unides a Ginebra el passat 9 de desembre del 2017.

Després de la reconstrucció de 1999 han estat directors titulars Bertrand de Billy (1999-2004), Sebastian Weigle (2004-2008), Michael Boder (2008-2012) i, des de setembre del 2012, Josep Pons.

FELIU GASULL

Inventor de músiques i músic tocador amb la guitarra, que és el seu instrument i l'ha estudiat de les tres maneres possibles (tot sol, ajuntant-se amb altres guitarristes, i assistint a conservatoris i universitats) fins a desplegar un estil i una manera i una tècnica ben personals de tocar, i un món propi en el que es refereix a la composició o descomposició de músiques no solament de guitarra sinó de tot: ha escrit obres per a gran orquestra i per a tota mena de grups instrumentals, a voltes en combinacions insòlites i amb instrumentacions ben peculiars, i moltes coses per al cant, d'una o més veus, i amb corals, i també amb narradors o recitadors.

La seva obra és forta i fonda, i sovint hi apareix un especial i divertit seu sentit de l'humor, i les ganes de jugar amb la invenció de formes o idees o de buscar sons inesperats. Tant en la seva escriptura musical com en la seva manera de tocar la guitarra hi veiem com conviuen des de la força més violenta a la finor més delicada, amb un gran virtuosisme dels mils i mils de matisos que sap trobar en els sons, en les combinacions de sons, en les diferents formes de l'expressivitat i del cant.

Podríem dir que uneix un veritable virtuosisme dels matisos amb una gran capacitat d'anar a la seva, de construir un món ben seu però que val per tots i ens arriba. Un món seu que molt sovint s'elabora a partir de repeses de temes de la tradició popular, o del flamenc, o de compositors com Falla o Villa-Lobos, per dir-ne només dos que ell esmenta explícitament en títols o en dedicatòries d'obres seves.

Perquè Feliu Gasull s'inspira, pel que fa a la música, en els grans compositors, en els grans flamencs, i en la música popular tradicional, i, pel que fa a la resta, en els poetes, en les tempestes de mar i en l'impacte humà de roques i muntanyes, com es pot veure clarament si repassem alguns dels seus títols com ara Punta Turment, Cap de fibló o Pic del migdia.

SÍLVIA PÉREZ CRUZ

(Palafrugell, Girona, 1983) és una de les veus més colpidores que ha aparegut en els últims temps; paraules de Jorge Drexler, "una veu que marca una generació". És compositora i cantant, es va educar en el clàssic i el jazz, i la seva connexió amb el flamenc és també important en la seva evolució.

Entre els 4 i els 23 anys, va estudiar un ampli ventall de matèries: solfeig, saxo i piano clàssic harmonia, cant, improvisació, arranjaments, saxo (jazz), composició... És llicenciada en cant jazz per la ESMUC.

Ha format part d'infinitat de discos i projectes multidisciplinaris, i ha col·laborat amb artistes com Javier Colina, Pepe Habichuela, Lluís Homar, Jorge Drexler, Hamilton d'Holanda, Toquinho, Natalia Lafourcade, Maria Gadú, Liliana Herrero o Joan Manuel Serrat, entre altres.

Sílvia ha estat reconeguda amb multitud de premis al llarg de la seva dilatada carrera. Destaquen, entre aquests, el Premi Goya a millor cançó original per "Ai, ai, ai" (2017) de la pel·lícula Cerca de tu casa (Eduard Cortés), el Premi Max a millor composició musical (2019) pel seu treball Grito Pelao al costat de la bailaora i coreògrafa Rocío Molina, o el Premi Nacional de Músiques Actuals (2022) per "la qualitat creativa i interpretativa de la seva carrera, així com per la naturalitat, la versatilitat i l'audàcia de les seves propostes i el seu indestructible compromís amb la bellesa".

Tota la vida, un dia (Sony Music, 2023) és el seu vuitè disc com a solista i continuarà girant, com amb els seus anteriors treballs al voltant del món

Xarxes socials oficials de
l'Auditori Municipal Enric
Granados

SCAN ME